

Je to už půl století

Pavel Benda

Vážení a milí čtenáři, kolegyně a kolegové, chráněná krajinná oblast Labské pískovce slaví krásných kulatých 50 let od svého založení v roce 1972. Musím přiznat, že již patřím mezi pamětníky, neboť po dostudování v roce

1991 jsem ihned nastoupil na Správu CHKO Labské pískovce a celý můj profesní život je spjat s Labskými pískovci. Dovolte mi proto ohlédnout se do minulosti a vyslovit přání do budoucna.

Pavel Benda při kroužkování mláděte výra. Foto Václav Sojka

Za padesát let fungování Správy CHKO došlo k významným společenským změnám. Dohledat informace o začátcích Správy CHKO je velmi obtížné a po řadě tehdejších pracovníků zbyla jen jména bez toho, abychom se něco dozvěděli o jejich práci či problémech, se kterými se potýkali. Přesto mezi nimi výrazně vyniká osobnost Ing. Zdeňka Řeháka (ve funkci v letech 1978–1986) s jeho minikolektivem, který dokázal v tehdejších velmi složitém čase na svou dobu velké věci.

Šťastná devadesátá léta

Devadesátá léta 20. století jsou pro mne, ale i pro celou ochranu přírody, spojená se šťastným obdobím, kdy byl přijat zákon o ochraně přírody

a krajiny, došlo k personálnímu posílení správ CHKO, vybudování technického zázemí a byly konečně i potřebné finanční prostředky. Správa CHKO Labské pískovce se rozrostla o celou řadu vynikajících pracovníků a osobností, z nichž řada zde pracuje dodnes. Při vzpomínání na toto období mi přijde, že tenkrát šlo vše nějak jednodušeji, rychleji a elegantněji, a to v atmosféře všeobecného nadšení, kdy bylo konečně možno aktivně dělat tolik potřebné věci pro přírodu. Většinou stačil jeden telefon a problém byl vyřešen. V té době nastoupil jako vedoucí Správy CHKO Ing. Werner Hentschel (ve funkci v letech 1991–2007), který zorganizoval spolupráci s tehdy již vyhlášeným Národním parkem Saské Švýcarsko, který spravuje i stejnojmennou chráněnou krajinnou

oblast. Spolupráce byla na tak vysoké úrovni, že dodnes na ní stavíme. Koordinoval také intenzivní práce na přípravách vyhlášení našeho čtvrtého národního parku – České Švýcarsko. Ty se však kvůli neochotě části politiků a také určité „chaotičnosti“ a slabosti na tehdejších MŽP protáhly na deset let, a to i s řadou kompromisů... Bohužel však po vyhlášení NP došlo k oddělení Správy CHKO Labské pískovce od Správy NPČŠ a každá fungovala nezávisle pod hlavičkou jiné resortní organizace.

Z mého pohledu další velmi významnou etapou bylo sloučení obou správ v roce 2017. Mohli jsme opět účinně a koordinovaně řešit problémy a propojit se personálně a odborně.

Úkoly do budoucna

Co nás čeká? Je to zejména příprava nového vyhlášovacího dokumentu CHKO, je nutno zpracovat a projednat nový plán péče, novou zónaci a bližší ochranné podmínky. Mimořádně obtížná a náročná je kauza Labe se snahou o regulaci přírodě blízkého koryta s přirozenou dynamikou velké řeky vybudováním velkého plavebního stupně. Samozřejmě, tak jako jiné správy velkoplošných chráněných území bojujeme s neutuchajícími snahami o zabor volné krajiny pro výstavbu, s nevhodným lesnickým a zemědělským hospodařením a s plošným úbytkem biodiverzity. To vše při zoufalé personální situaci orámované stále narůstající administrativou.

Co si přát do budoucna? Je toho opravdu mnoho, ale myslím, že nejdůležitější je, aby naši následovníci mohli o nás a o naší práci psát s uznáním a respektem a ocenili to, co jsme pro přírodu Labských pískovců, či chcete-li, Českého Švýcarska vykonali. ■

Ostrovské skály. Foto archiv AOPK ČR